

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 08/15266 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Assen, van 9 mei 2008 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 28 april 2008 is (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 9 mei 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, de opheffing van de maatregel van bewaring met ingang van die dag bevolen en de vreemdeling schadevergoeding toegekend. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 16 mei 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. De vreemdeling heeft op 22 april 2008 een aanvraag ingediend hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen. Op dezelfde dag is een dactyloscopisch onderzoek ingesteld.

Bij brief van 25 april 2008 heeft de staatssecretaris de vreemdeling meegedeeld voornemens te zijn de aanvraag af te wijzen op grond van artikel 30, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000). Daarbij is overwogen dat is gebleken dat de vreemdeling op 16 augustus 2004 een asielerzoek bij de autoriteiten van Duitsland heeft ingediend, welk verzoek is afgewezen, en Duitsland, gelet op artikel 16, eerste lid, onder e, van Verordening (EG) 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielerzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: de Verordening), voor de behandeling van de asielaanvraag verantwoordelijk is.

Op 28 april 2008 is de vreemdeling, onder toepassing van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000 in bewaring gesteld.

2.2. In grief 1 klaagt de staatssecretaris onder meer dat de rechtbank, door te overwegen dat, samengevat weergegeven, hij reeds op 22 april 2008, derhalve bijna een week vóór de inbewaringstelling, bekend was met het feit dat de vreemdeling eerder in Duitsland een asielerzoek had ingediend en de inbewaringstelling was ingegeven met het oog op een in te dienen Dublin-claim, het in de rede had gelegen om niet eerst op 7 mei 2008, maar nog diezelfde dag en bij voorkeur vóór de inbewaringstelling, een overnameverzoek bij de Duitse autoriteiten in te dienen, ten onrechte tot de conclusie is gekomen dat niet voldoende voortvarend is gehandeld en de bewaring hierom onrechtmatig is.

Daartoe heeft de staatssecretaris betoogd dat de rechtbank bij haar oordeel ten onrechte niet heeft betrokken dat de vreemdeling op 29 april 2008 is geplaatst in het uitzetcentrum Zestienhoven te Rotterdam, het dossier diezelfde dag door de Vreemdelingenpolitie vanuit Ter Apel is verzonden naar, en daarmee overgedragen aan, de Dienst Terugkeer & Vertrek van het Ministerie van Justitie, locatie Rotterdam, ter verdere behandeling daarvan. Voorts is door het personeel van de unit Dublin (voorheen het bureau Dublin) van de Immigratie- en Naturalisatiedienst te Zevenaar op 7 mei 2008 een overnameverzoek op grond van de Verordening verzonden.

2.2.1. Op 22 april 2008, de dag waarop de vreemdeling zijn asielaanvraag indiende, was nog geen besluit genomen op de aanvraag van de vreemdeling en over de vraag of hij met het oog op zijn uitzetting in bewaring zou worden gesteld. Op 25 april 2008 is de vreemdeling meegedeeld dat het voornemen bestaat om de asielaanvraag af te wijzen, waarna het besluit om hem in bewaring te stellen is genomen op 28 april 2008. Voor de vraag of de staatssecretaris met gepaste voortvarendheid activiteiten heeft verricht om tot daadwerkelijke uitzetting van de van zijn vrijheid beroofde vreemdeling te komen kan dan ook niet de periode vanaf 22 april 2008 in ogenschouw worden genomen. Dat tot inbewaringstelling is besloten omdat mogelijk een Dublin-claim bij een andere lidstaat kan worden ingediend en de staatssecretaris met die mogelijkheid reeds op 22 april 2008 bekend kon zijn, maakt niet dat reeds vanaf dat moment activiteiten gericht op uitzetting dienden te worden verricht.

De grief slaagt. Hetgeen de staatssecretaris overigens heeft aangevoerd kan derhalve buiten bespreking worden gelaten.

2.3. Grief 2 heeft geen zelfstandige betekenis en behoeft derhalve geen bespreking.

2.4. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het besluit van 28 april 2008 beoordelen in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, voor zover daarop, na hetgeen hiervoor is overwogen, nog moet worden beslist.

2.5. De vreemdeling heeft, samengevat weergegeven en voor zover thans van belang, naar voren gebracht dat de staatssecretaris onvoldoende voortvarend aan zijn uitzetting heeft gewerkt.

2.5.1. De staatssecretaris heeft ten betoge dat hij voldoende voortvarend heeft gehandeld verwezen naar de in 2.2 beschreven handelingen en voorts opgemerkt dat de feestdagen in de periode 30 april tot en met 5 mei 2008 een vertraging hebben veroorzaakt.

Ten aanzien van het laatste wordt overwogen dat de inbewaringstelling van een vreemdeling is gericht op diens uitzetting. Van de staatssecretaris mag worden verwacht dat met gepaste voortvarendheid activiteiten worden verricht om tot daadwerkelijke uitzetting van de van zijn vrijheid beroofde vreemdeling te komen. Dat neemt niet weg dat bij de te verlangen voortvarendheid in aanmerking kan worden genomen dat,

bijzondere omstandigheden daargelaten, van de staatssecretaris redelijkerwijs niet kan worden gevegd dat ook buiten de reguliere werkdagen steeds onverkort dezelfde inspanningen worden gepleegd. Indien sprake is van een langere aaneenschakeling van dagen die niet als (reguliere) werkdag zijn aan te merken, zoals in de periode van 30 april 2008 tot en met 5 mei 2008 het geval was, mag van de staatssecretaris evenwel worden verlangd dat hij de nodige voorzieningen treft om te voorkomen dat als gevolg daarvan langer dan in het desbetreffende geval gerechtvaardigd is te achten geen concrete op de uitzetting gerichte activiteiten worden verricht.

Niet is gebleken dat de staatssecretaris in het geval van de vreemdeling een bijzondere voorziening als hiervoor bedoeld heeft getroffen. Dat leidt evenwel niet tot het oordeel dat de staatssecretaris jegens de vreemdeling onvoldoende voortvarend te werk is gegaan. Gelet op het verloop van de onder 2.2, tweede alinea, beschreven handelingen is er geen grond voor het oordeel dat de periode waarin geen concrete activiteiten ter voorbereiding van de uitzetting van de vreemdeling zijn verricht, zodanig lang is geweest dat de staatssecretaris niet de vereiste voortvarendheid heeft betracht. De beroepsgrond faalt.

2.6. Aan de hiervoor niet besproken bij de rechtbank voorgedragen beroepsgronden komt de Afdeling in hoger beroep niet toe. Over die gronden is door de rechtbank uitdrukkelijk en zonder voorbehoud een oordeel gegeven, waartegen in hoger beroep niet is opgekomen. Evenmin doet zich de situatie voor dat het oordeel over die gronden, dan wel onderdelen van het bij de rechtbank bestreden besluit waarop ze betrekking hebben, onverbreekelijk samenhangen met hetgeen in hoger beroep aan de orde is gesteld. Deze beroepsgronden vallen thans dientengevolge buiten het geding.

2.7. De Afdeling zal het beroep tegen het besluit van 28 april 2008 ongegrond verklaren. Er is geen grond voor schadevergoeding.

2.8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, van 9 mei 2008 in zaak nr. 08/15266;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond;
- IV. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. T.M.A. Claessens en mr. D. Roemers, leden, in tegenwoordigheid van mr. R.C.S. Bakker, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

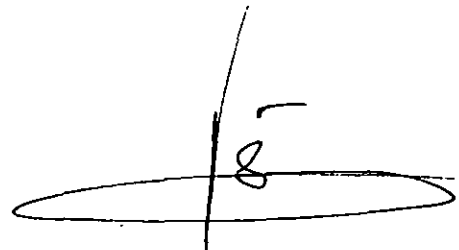
w.g. Bakker
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 3 juli 2008

393.

Verzonden: 3 juli 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

5

Postadres Postbus 588
9700AN GRONINGEN

Groningen

Regio Groningen
 Korpsonderdeel 1 Unit Vreemdelingenpolitie
 Behandeld door H. Van der Woude
 Telefoon 050 - 587 55 55
 Fax 050 - 587 54 09
 V-nummer / Zaak / Zaak - 28/03/2008
 Datum 28/04/2008
 Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

IND	3505
ontvankelijkheidsdatum	29-4
Uitspraaknummer	0804221343
invoer	04
aanpak	33V
datum	29/4

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Hinderikus Van der Woude, brigadier van het regionaal politiekorps Groningen, belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam
 Voorna(a)m(en)
 Geboortedatum
 Geboorteplaats
 Geboorteland : China
 Nationaliteit(en) : Chinese
 Geslacht : mannelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vreemdelingenwet 2000 (aanvraag verblijfsvergunning).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Zich niet aangemeld heeft bij de korpschef
- Geen middelen van bestaan

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Ter Apel
 Datum : 28/04/2008
 Tijd : 17:25 uur.

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van justitie,
de brigadier,
H. Van der Woude

Handtekening

POLITIE

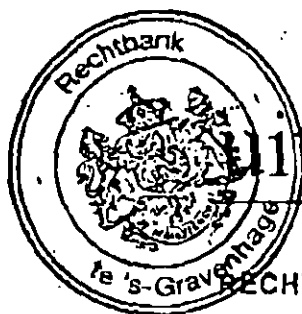
- Groningen
- ACVP Ter Apel

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

0592339388

AFSCHRIFT

Uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Assen

Sector Bestuursrecht

Zaaknummer: AWB 08/15266 VRONTN S4

Uitspraak van 9 mei 2008 op het beroep tegen de maatregel van bewaring op grond van artikel 59 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000), toegepast ten aanzien van de vreemdeling genaamd althans zich noemende:

geboren
van Chinese nationaliteit,
IND-dossiernummer: 0804.22.1343,
V-nummer:
eiser,
gemachtigde: mr. H.J. Janse, advocaat te Groningen,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde: D.A. Riezebos,
ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst van het Ministerie van Justitie.

registratie in INDIS	
IND	
Ontvangst datum	09 MEI 2008
dossiernummer	
invoercontrole	

Procesverloop

Bij besluit van 28 april 2008 is eiser op de voet van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder b, Vw 2000 in bewaring gesteld.

Eiser heeft op 29 april 2008 beroep ingesteld tegen dit besluit waarbij is verzocht om opheffing van de bewaring onder toekenning van schadevergoeding.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van 8 mei 2008. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen. Ter zitting was tevens aanwezig een tolk Mandarijn.

Overwegingen

Beoordeeld dient te worden of de toepassing of de tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring in strijd is met de wet dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is.

De rechtbank overweegt als volgt.

Niet in geschil is dat de procedure leidend tot het besluit tot oplegging van de maatregel in overeenstemming met de wettelijke vereisten is. De bewaring is derhalve niet op die grond

onrechtmatig.

Voorts is niet in geschil dat eiser op grond van zijn op 22 april 2008 ingediende aanvraag rechtmatig in Nederland verblijft, zodat eiser valt onder de in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder b, Vw 2000 genoemde categorie vreemdelingen en dat de maatregel aldus op de juiste grondslag berust.

Verweerder heeft vastgesteld dat eiser niet beschikt over een identiteitsdocument als bedoeld in artikel 4.21 Vreemdelingenbesluit 2000, terwijl eiser voorts geen vaste woon- of verblijfplaats heeft. Tovens heeft verweerder vastgesteld dat eiser zich niet heeft aangemeld bij de korpschef en dat hij niet beschikt over middelen van bestaan. Het betoog van de gemachtigde van eiser, dat voornoemde gronden eigenlijk voor elke asielzoeker gelden en dat in de maatregel genoemde gronden juist gecreëerd worden door de opgelegde maatregel, volgt de rechtbank niet. De rechtbank acht hierbij mede van belang dat – in tegenstelling tot eiser – niet alle asielzoekers eerst in een ander land asiel hebben aangevraagd en een langere periode illegaal in Nederland verblijven alvorens zich te melden bij de korpschef. De rechtbank is van oordeel dat verweerder de in de maatregel genoemde gronden aan eiser heeft kunnen tegenwerpen, zodat het standpunt van verweerder dat er aldus vrees voor onttrekking aan de voorgenomen uitzetting bestaat, de rechterlijke toets kan doorstaan.

De rechtbank is voorts van oordeel dat verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat sprake is van voldoende zicht op uitzetting. De rechtbank neemt daarbij in aanmerking dat, zowel uit het dactyonderzoek van verweerder van 22 april 2008 alsmede uit de verklaringen van eiser, is gebleken dat hij eerder een asielverzoek heeft gedaan in Duitsland. Op grond hiervan heeft verweerder op 7 mei 2008 een claimverzoek tot overname verzonden naar de Duitse autoriteiten.

De rechtbank is – anders dan verweerder ter zitting heeft betoogd – van oordeel dat verweerder onvoldoende voortvarend heeft gehandeld ten aanzien van de indiening van voornemd overnameverzoek. De rechtbank overweegt daartoe dat verweerder reeds op 22 april 2008, de dag dat eiser zijn asielaanvraag indiende en het dactyonderzoek plaatsvond, bekend was met het feit dat eiser eerder een asielverzoek had ingediend in Duitsland. Op grond van deze gegevens had het naar het oordeel van de rechtbank in de rede gelegen om het bureau Dublin van de Dienst Terugkeer en Vertrek te verzoeken een overnameverzoek in te dienen bij de Duitse autoriteiten. Uit de nadere informatie van verweerder van 7 mei 2008, alsmede de ter zitting gegeven toelichting hierop, is gebleken dat verweerder eerst op 7 mei 2008 een overnameverzoek heeft ingediend bij het bureau Dublin, welk verzoek diezelfde dag is doorgezonden aan de Duitse autoriteiten. Door eerst op 7 mei 2008 een overnameverzoek in te dienen bij het bureau Dublin van de DT&V, terwijl eiser dan reeds een geruime week in bewaring zit en al voor de inbewaringstelling duidelijk is dat een overnameverzoek bij de Duitse autoriteiten kan worden gedaan, heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank inbreuk gemaakt op de bij iedere uitzetting vereiste voortvarendheid. Dat er ook praktische problemen een rol spelen bij het doen van een claimverzoek, zoals het feit dat niet iedere medewerker van de IND een claimverzoek kan dan wel mag indienen, leidt er naar het oordeel van de rechtbank niet toe dat er zoveel dagen overheen mochten gaan, alvorens feitelijk een overnameverzoek wordt ingediend bij de Duitse autoriteiten.

Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat de maatregel van bewaring als bedoeld in artikel 59 Vw 2000 niet rechtmatig is. Het beroep dient gegrond te worden

0592339388

Zaaknummer: AWB 08/15266 VRONTN S4

3

verklaard. De rechtbank gelast daarom over te gaan tot opheffing van de bewaring met ingang van heden.

De rechtbank zal zich vervolgens uitlaten over de vraag of eiser een schadevergoeding dient toe te komen

De rechtbank is van oordeel dat de bewaring van aanvang af onrechtmatig moet worden geoordeeld en overweegt daartoe als volgt. Verweerder was vanaf 22 april 2008, derhalve bijna 1 week voor de inbewaringstelling van eiser, op de hoogte van de mogelijkheid een overname verzoek te doen bij de Duitse autoriteiten. Nu het opleggen van de maatregel van bewaring, geleet op het proces-verbaal van bevindingen van 28 april 2008, mede was ingegeven door het feit dat eiser op grond van het Verdrag van Dublin geclaimd kon worden, had het op de weg van verweerder gelegen om het Bureau Dublin van de Dienst Terugkeer en Vertrek nog diezelfde dag, en het liefst nog voor de inbewaringstelling, in te schakelen om de Duitse autoriteiten om overname van de behandeling van het asielverzoek van eiser te verzoeken. Nu verweerder dit heeft nagelaten en eerst op 7 mei 2008 een dergelijk verzoek heeft ingediend bij het Bureau Dublin van de Dienst Terugkeer en Vertrek, dient de bewaring met ingang van 28 april 2008 onrechtmatig geacht te worden.

Naar het oordeel van de rechtbank zijn er, alle omstandigheden in aanmerking genomen, gronden van billijkheid aanwezig om eiser ten laste van de Staat een schadevergoeding van € 95,00 per dag toe te kennen voor die ene dag die hij vanaf 28 april 2008 heeft doorgebracht in een politiecel en € 70,00 per dag voor de 10 dagen die hij vanaf 29 april 2008 heeft doorgebracht in het huis van bewaring. Dit betekent dat een schadevergoeding van € 795,00 zal worden toegekend.

Nu het beroep gegrond wordt verklaard bestaat aanleiding verweerder te veroordelen tot vergoeding van de door eiser gemaakte proceskosten, onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten aan de griffier van deze rechtbank moet vergoeden.

0592339388

Zaaknummer: AWB 08/15266 VRONTN S4

4

Beslissing

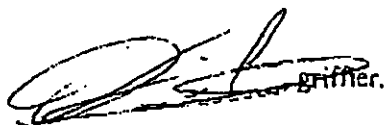
De rechtbank:

- verklaart het beroep gegrond;
- beveelt de opheffing van de maatregel van de bewaring met ingang van heden;
- kent aan de vreemdeling ten laste van de Staat der Nederlanden een schadevergoeding toe van € 795,00;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van € 644,00 onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten aan de griffier van deze rechtbank moet vergoeden.

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak staat op grond van artikel 95 Vw 2000 hoger beroep open op de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt één week. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, Vw 2000 één of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Aldus gewezen door mr. L.J. Hofstra, rechter, in tegenwoordigheid van A.P. Kuiters, griffier.

griffier.

, rechter.

Uitgesproken in het openbaar op 9 mei 2008

Verzonden: - 9 MEI 2008

VOOR AFSCHRIJF CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK TE 'S-GRAVENHAGE

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN

16 MEI 2008

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD: DD:

PAR:

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:
de Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: A. van de Burgt
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Assen
van 9 mei 2008
met kenmerk Awb 08/15266 VRONTN S4

Inzake:
de vreemdeling:
met IND-kenmerk: 0804.22.1343
aan te duiden als verweerder
gemachtigde: mr. H.J. Janse
advocaat te Groningen

Procesvertegenwoordiging
Zwolle
Zuiderzeelaan 43-51
8017 JV Zwolle

Postbus 40052
8004 DB Zwolle

D.A. Riezebos
038 - 888 6462

1 Inleiding

De Staatssecretaris van Justitie komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, van 9 mei 2008, verzonden op diezelfde dag, met kenmerk Awb 08/13266 VRONTN S4 (*productie 1*), in welke zaak de rechtbank het beroep gericht tegen het besluit van 28 april 2008 gegrond heeft verklaard, de opheffing heeft bevolen van de maatregel van bewaring, het verzoek om schadevergoeding toe te kennen heeft toegewezen en de Staatssecretaris heeft veroordeeld in de proceskosten.

2 Achtergronden

2.1 Bij besluit van 28 april 2008 heeft de Staatssecretaris aan verweerder een maatregel van bewaring opgelegd ex artikel 59, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw).

2.2 Bij de thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Standpunt van de Staatssecretaris van Justitie

3.1 De Staatssecretaris is van oordeel dat het besluit van 28 april 2008 rechtens juist is. Met het oog daarop had het beroep tegen dit besluit ongegrond dienen te worden verklaard.

3.2 De Staatssecretaris heeft twee grieven tegen de uitspraak.

Grief 1:

3.3 Ten onrechte overweegt de rechtbank in de vierde en vijfde alinea aanvangende op pagina 2 van de bestreden uitspraak:

"De rechtbank is - anders dan verweerder ter zitting heeft betoogd - van oordeel dat verweerder onvoldoende voortvarend heeft gehandeld ten aanzien van de indiening van voornoemd overnameverzoek. De rechtbank overweegt daartoe dat verweerder reeds op 22 april 2008, de dag dat eiser zijn asielaanvraag indiende en het ductyonderzoek plaatsvond, bekend was met het feit dat eiser eerder een asielaanvraag had ingediend in Duitsland. Op grond van deze gegevens had het naar het oordeel van de rechtbank in de rede gelegen om het bureau Dublin van de Dienst Terugkeer en Vertrek (de rechtbank doelt vermoedelijk op de IND; mijn toev. WAK) te verzoeken een overnameverzoek in te dienen bij de Duitse autoriteiten. Uit de nadere informatie van verweerder van 7 mei 2008, alsmede de ter zitting gegeven toelichting hierop, is gebleken dat verweerder eerst op 7 mei 2008 een overnameverzoek heeft ingediend bij het Bureau Dublin, welk verzoek diezelfde dag is doorgezonden aan de Duitse autoriteiten. Door eerst op 7 mei 2008 een overnameverzoek in te dienen bij het bureau Dublin van de DT&V, terwijl eiser dan reeds een geruime week in bewaring zit en al voor de inbewaringstelling duidelijk is dat een overnameverzoek bij de Duitse autoriteiten kan worden gedaan, heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank inbreuk gemaakt op de bij iedere uitzetting vereiste voortvarendheid. Dat er ook praktische problemen een rol spelen bij het doen van een claimverzoek, zoals het feit dat niet iedere medewerker van de IND een claimverzoek kan, dan wel mag indienen, leidt er naar het oordeel van de rechtbank niet toe dat er zoveel dagen overheen moeten gaan, alvorens feitelijk een overnameverzoek wordt ingediend bij de Duitse autoriteiten.

Gelet op dit vorenstaande is de rechtbank van oordeel dat de maatregel van bewaring als bedoeld in artikel 59 Vw 2000 niet rechtmatig is. Het beroep dient gegrond te worden verklaard. De rechtbank gelast daarom over te gaan tot opheffing van de bewaring met ingang van heden."

- 3.4 Tevens overweegt de rechtbank ten onrechte in de tweede (volle) alinea op pagina 3 van de bestreden uitspraak:

"De rechtbank is van oordeel dat de bewaring van aanvang af onrechtmatig moet worden geoordeeld en overweegt daartoe als volgt. Verweerder was vanaf 22 april 2008, derhalve bijna 1 week voor de inbewaringstelling van eiser, op de hoogte van de mogelijkheid een overname verzoek te doen bij de Duitse autoriteiten. Nu het opleggen van de maatregel van bewaring, gelet op het proces-verbaal van bevindingen van 28 april 2008, mede was ingegeven door het feit dat eiser op grond van het Verdrag van Dublin geclaimd kon worden, had het op de weg van verweerder gelegen om het Bureau Dublin van de Dienst Terugkeer en Vertrek nog diezelfde dag, en het liefst nog voor de inbewaringstelling, in te schakelen om de Duitse autoriteiten om overname van de behandeling van het asielverzoek van eiser te verzoeken. Nu verweerder dit heeft nagelaten en eerst op 7 mei 2008 een dergelijk verzoek heeft ingediend bij het Bureau Dublin van de Dienst Terugkeer en Vertrek, dient de bewaring met ingang van 28 april 2008 onrechtmatig geacht te worden."

Toelichting op grief 1:

- 3.5 De Staatssecretaris is van oordeel dat de rechtbank ten onrechte heeft geoordeeld dat verweerder onvoldoende voortvarend heeft gehandeld ten aanzien van het indienen van het overnameverzoek bij de autoriteiten van Duitsland. De Staatssecretaris is daarbij tevens van oordeel dat de rechtbank ten onrechte de onderhavige maatregel van bewaring om die reden onrechtmatig heeft beoordeeld.
- 3.6 Ter onderbouwing van het vorenstaande wordt voor de volledigheid het volgende proceduuroverzicht geschetst. Uit het onderhavige dossier blijkt dat verweerder op 22 april 2008 een asielaanvraag heeft ingediend en appellant schriftelijk kenbaar heeft gemaakt voornemens te zijn de asielaanvraag af te wijzen op grond van het gestelde in artikel 30, eerste lid onder a, Vw, inhoudende dat een ander land, partij bij het Vluchtelingenverdrag ingevolge een verdrag of een dit land en Nederland bindend besluit van een volkenrechtelijke organisatie verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag. Hierbij blijkt, zoals verwoord in het schriftelijke voornemen, dat verweerder op 16 augustus 2004 bij de autoriteiten van Duitsland een asielverzoek heeft ingediend, welk asielverzoek is afgewezen en hij vervolgens in maart 2006 naar Nederland is vertrokken. Na een enkele dagen durend verblijf in juli 2006 in België is verweerder wederom Nederland in gered. Onder verwijzing naar de Verordening (EG) Nr. 343/2003 (Dublin II) van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij één van de lidstaten wordt ingediend en meer in het bijzonder naar artikel 16, eerste lid, aanhef en onder c, van deze Verordening is Duitsland daarom verantwoordelijk voor de behandeling van de asielaanvraag en dientengevolge verplicht tot overname van de betreffende vreemdeling. Ten gevolge hiervan en mede onder verwijzing naar A6/5.3.3.6 van de Vreemdelingen-circulaire (hierna: Vc) is verweerder op 28 april 2008 terecht en op juiste gronden de onderhavige maatregel van bewaring opgelegd.

- 3.7 Uit het dossier blijkt tevens dat verweerder op 29 april 2008 werd geplaatst in het uitzetcentrum Zestienhoven te Rotterdam en het (fysieke) dossier op 29 april 2008 door de Vreemdelingenpolitie vanuit Ter Apel is verzonden naar en daardoor overgedragen aan de Dienst Terugkeer & Vertrek (DT&V) van het Ministerie van Justitie, locatie Rotterdam, ter verdere behandeling daarvan.
- 3.8 Het dossier blijkt uit het dossier dat door personeel van de unit Dublin (voorheen bureau Dublin) van de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) te Zevenaar op woensdag 7 mei 2008 een claimverzoek tot overname van verweerder is verzonden naar de autoriteiten van Duitsland op grond van de hiervoor genoemde Verordening.
- 3.9 Het dossier biedt daarom, naar het oordeel van de Staatssecretaris, grond voor de conclusie dat door appellant voldoende voortvarend is gehandeld in het proces tot de (voorbereiding van de) uitzetting van verweerder. Hoewel niet is gebleken dat in dit geval de Staatssecretaris op onderdelen van de uitzetprocedure niet sneller had kunnen handelen, vormt het tijdsverloop in zijn geheel, in casu negen dagen totdat de overnameclaim is verzonden naar de autoriteiten van Duitsland, geen inbreuk op de bij iedere uitzetting vereiste voortvarendheid, zodat geen grond bestaat de voortdrijving van de bewaring om die reden onrechtmatig te achten.
- Zie ook:*
- *AbRS, 21 december 2007, 200708040/1 (productie 2).*
- 3.10 Hierbij dient niet onopgemerkt te blijven dat in de bedoelde periode verschillende feestdagen waren, die een vertraging in het proces inhielden.
- 3.11 Dat uit het dossier blijkt dat in de periode vanaf 22 april 2008 bekend was dat verweerder zou kunnen worden geclaimd bij de autoriteiten van Duitsland verandert niets aan het hiervoor vermelde oordeel van de Staatssecretaris. Immers en zoals ook tijdens de behandeling van het beroep door de gemachtigde van appellant is verwoord, vanuit organisatorische en bedrijfstechnische belangen is gekomen tot een verdeling van werkzaamheden door verschillende organisaties van de Nederlandse overheid, hetgeen alleszins als redelijk dient te worden beoordeeld. Daarbij is de toezending van een (fysieke) dossier aan de DT&V eerst zinvol nadat bekend is geworden in welke penitentiaire inrichting of detentielocatie de vreemdeling zal worden geplaatst, waarna, na toedeling op een regievoerder van de DT&V, de vervolgactie wordt ondernomen, waaronder in dit geval het verzenden van een verzoek tot het leggen van een overnameclaim bij de Duitse autoriteiten naar de unit Dublin. Ditzelfde geldt voor de toedeling van werkzaamheden aan het personeel van de unit Dublin van de IND te Zevenaar, waaronder het opmaken en verzenden van een verzoek tot overname van een vreemdeling naar de betreffende vreemde autoriteiten.
- 3.12 Dit alles overziende, is de Staatssecretaris van oordeel dat de rechtbank ten onrechte, op grond van het onvoldoende voortvarend handelen ten aanzien van het verzenden van een verzoek tot overname van verweerder naar de Duitse autoriteiten, de onderhavige maatregel van bewaring om die reden al vanaf aanvang onrechtmatig heeft beoordeeld en de opheffing van de bedoelde maatregel van bewaring heeft bevolen.

Grief 2:

- 3.13 Ten onrechte overweegt de rechtbank in de voorlaatste en laatste alinea op pagina 3 van de bestreden uitspraak:

"Naar het oordeel van de rechtbank zijn er, alle omstandigheden in aanmerking genomen, gronden van billijkheid aanwezig om eiser ten laste van de Staat een schadevergoeding (...) toe te kennen (...). Dit betekent dat een schadevergoeding van € 795,00 zal worden toegekend.

"Nu het beroep gegrond wordt verklaard bestaat aanleiding verweerder te veroordelen tot vergoeding van de door eiser gemaakte proceskosten, onder verwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten aan de griffier van deze rechtbank moet vergoeden."

Toelichting op de grief 2:

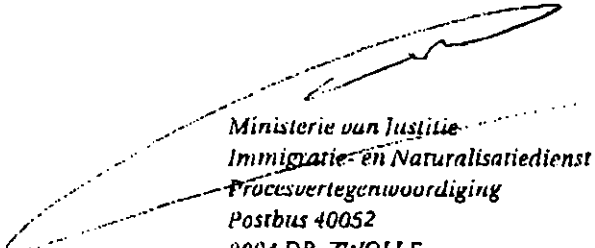
- 3.4 De tweede grief heeft geen zelfstandige betekenis en dient beoordeeld te worden in het licht van de eerste grief.

4. Conclusie

Gelet op het vorenstaande kan de uitspraak van de rechtbank niet in stand blijven. De Staatssecretaris verzoekt uw Afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren, de uitspraak van de rechtbank te vernietigen, het verzoek om schadevergoeding af te wijzen en te doen wat de rechtbank had behoren te doen, namelijk het inleidende beroep alsnog ongegrond te verklaren.

Zwolle, 16 mei 2008
Gemachtigde,

A. van de Burgt, senior procesvertegenwoordiger

~~Ministerie van Justitie~~
~~Immigratie- en Naturalisatiedienst~~
~~Procesvertegenwoordiging~~
Postbus 40052
8004 DB ZWOLLE